

Keztepeno
Poprijeta Devica Marija

II. letni ticsaj. 3. st.

1906. marc.

Zmozsna
Gospa Vogrszka

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebanos Pri Szv. Szebestjani.

Vszebina.

1. Klekl Jozsef: Marija Lankovicska, negda Tisinszka	65
2. Zdrava Devica	68
3. (kj.) Návuk za meszecz március	69
4. (szj) Veszniciski képi	74
5. Klekl Jozsef: Poszveščtvanje oltára Szrca Jezusovoga	75
6. Marijin: Marijin liszt	80
7. Zdrav, o Jozsef	84
8. Szlepec Ivan: Cslovek	86
9. S: Eden prijatel Szrca Jezusovoga	89
10. Bassa Ivan: Iz zgodovine szv. materecerkve	90
11. H—H.: Šzv. Jozsef	92
12. Rednikov odgovor	96

Ki sesé liszt v dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd. (Vasm.) Prvi sznopics sze zse vecs ne dobi!

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron.

NEVTEPENO POPRIJÉTA
DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSEN LISZT,

**Marija Lankovicska negda
Tisinszka.**

Gda sze je esce na Tisini csasz-
tila podobica „matere miloszti“, gda
esce nikomi nili na miszel ne prisla
mogocsnoszt njéne zgübe, je meo vu
lankovicskoj krajini eden bogábojécsi
szamec to vüpanje, ka tam edno veliko
romarszko meszto nasztane, kak nam
to szvedocsi odnjega O. Herzog Placid,
pizatel njegovoga zsvljenja.

Zvao sze je Weisz Tomás z fare
Salla. Nájráj je pred tisztov lipov
klecsao, kam je tisinszka Marija prene-
sena. I gda bi ga pitali zakaj rávno tū
tak rad moli, je odgovoro: „Tū ednok
veliko romarszko meszto nasztáne na
csészt Materi Bozsoj, redovniki bodo tū
prebivali vu szivoj obleki; vu zacsétki jih
malo bo, potom vszikdár vecs, ki bodo
Bogi na diko i Mariji na csészt delali;
ali edna nova, brezbozsa vera je pre-
zsené i bode to romarszko meszto püsztó

i zanicsono; — ali naszlednje li nazáj prido redovniki i osztánejo tû do konca szveta“. Csiszte dûse vnogo zvedijo od g. Bogá; csiszto je zsivo té szamec tûdi, vreden je bio záto zse *sztó* let prle zvediti, ka sze bo nigda v Lankovici godilo.

Ne szamo to, nego drûgo je tûdi naprej povedao té pobozen mozs po bozsem preszvetlenji. Naprej je povedao razsiritev lutherauszke vere, Voitsberg meszta porûsitve, zvûn toga ednomi goszpodi, ki ga je norcsljivo pitao „no prorok, povej mi, káksega szpola i kákse fárbe zserbé mi szkoti kobila i kak jaz merjem“, ga pokárajocs za norcadelanje iz bozsih recsih njemi odgovor dá od zserbeta i od njegove szmrtil i oboje sze pripetilo. Glavo szo njemi vzeli v Gráci, kak njemi je naprej povedao, ár je nepazljivo sz konjom bujo edno z dvojsseti noszecsó zszenszko i sztém trojo szmrt zrokûvao.

Pobozen Tomás je vszako leto hodo v Marijino Celje na bozso pot i gda bi obszlednjim hodo, domopridocs je naprejpovedo den ino vûro szvoje szmrtil, i kak je naprejpovedo tak je tûdi mro. Szveto je zsivo, szvéto je tûdi mro. Pokopon je poleg fárne cérkvi szv. Petra i Pavla apostolov vu Salli. Po tom pobozenom mozsi je vûpanje i csákanje razsirjeno zse szto let pred preszeljenjom „tisinszke matere nuloszti“ med lankovicsári, ka bodo meli romarszko meszto, gde bo Blázsená Devica Marija vnogo nebeszkih dobrot szvojim vernim delila. Zszelenje sze njim je szpunilo, Tomásovo prorokûvanje je na isztino prislo. Dobili szo „tisinszko mater miloszti“, csesztili szo jo i vnogo, vnogo dobrot po njoj dobili. Glász té csûdodelne podobe i po njoj vesinjenih csûdnih del je prisó naszlednje pred Sigismunda, krala vogszkoga i caszara nemskorimszskoga, ki je dao edno kapelico pri lipi zozidati, kam je podobica z lipé prenesena. Kapelica dnesz dén sztoji i jo romarje radi obiscseja. Zové sze Gradnerva kapelica, ár sze je Gradner Jûrij zvao on plemenitás, na koga je krao zavûpao szkrb i pazko pri zidanji kapele potreбно. Té plemenitás je bio te imajitel gráda i inánja Lankovicskoda. Mro je l. 1476-ga i pokopen je v Strassgangi poleg Gráca, v sterom meszti je escse zdaj sztojécso fárho cérkev dao zozidati.

Kapelico je caszar szamo za szilo dao gorposztaviti, on je cérkev scseo szpovati na csészt tisinszkoj Marijiki, ali bojne i szmrt szo ne njemi, ne njegovomi naszledniki Albrehti II. to dopüsztile.

Nájvékso szilo za zidanje cerkvi je napravo szvéti János Kapisztránszki, ki je od 1451—1456 leta po Vogrszkom i Ausztrijanszkom poszlan sz popunov oblásztjov od szvéte rimszke sztolice, nepresztrahsno glászo recs bozso, zvaó lüdi na pokoro i csüde delao. Po njegovom goripozvánji genjen Grádner Jürij novo prosnjo dá pred caszara Miroszláva III- ga, ki je zidanje církvi szpismom stero je v pondelik pred szvétim bozsicsnim dnévom po narodjenji Krisztusovim l. 1455. v Gráci szklenjeno potrho. Leta 1456-ga szo zacséli církev i szamosztan zidati, blagoszlovili szo jo pa l- 1468-ga Überecker Jürij, grácski püspek na prosnjo O. Gabriela a Verona, Frauciskanszkoa provincijala.

Za gorobdrzsánje szamosztana i církvi je nájvecs darüvao imenüváni Gradner Jürij. Ali na velko pomocs je bio redovnikom caszar III. Miroszláv tüdi, ki je vnogokrat njé pohodo i- v szamosztani prebivao. Nad gorujim pragom hizsicske, gde sze je red zdrzsávao escse dneszdén sztoji njegov kep i napiszek latinszki „Sacratissimi et invictissimi Romanorum Imperatoris Friderici III. cubiculum“ (Preszvetloga i neobládavnoga Rimszkoa caszara Miroszláva III-ga hizsicska).

Klekl Jozsef.

(Dale.)

Zdrava Devica . . *)

Zdrava Devica,
Boga Rodica,
Ti szi lepi cvet.
Blázsena zsená,
Rozsa rumená,
Szvéta Maria.

Ti szi z korenja :
Jesse sztvorjena ;
Ti szi lepi cvet.
Blázsena zsená,
Rozsa rumená,
Szveta Maria.

Óh zsiték právi,
Sztúdenec zdravi,
Ti szi

Szunce preszvello,
Pravice szteklo,
Ti szi

Cvet porodjeni,
Vrt ograjeni
Ti szi

Zdrávje betézsnih,
Veszélje zdravih,
Ti szi

Mati preszvetá,
Postenja vredná,
Ti szi . . .

*) Sztára szlovenszka peszem z Vidonszkoga rokopiesza.

Nébe kralica,
Bozsja rodica,
Ti szi

Bojdi ti dika
Vszikdár velika,
Ti szi lepi cvet.
Blázsena zsená,
Rozsa rumená,
Szveta Maria. Amen.

Návuk za meszec marcins.

Fretja nedela vu poszti. Szvéte pizmo nam vecskrát gucsi od táksih lüdih, stere je hüdi düh obszedo i meo vu szvojoj oblászti. Denésnji evangelium nam tüdi pokázse eden táksi zsalosztén zgled. Pred Jezusovim trplenjom je meo velko oblászt na cslovecse telo tüdi, záto njemi je dopüscseno bilo njé mantrati, trgati, njim jezik zavézati, kak je vesino tomi nemomi v denésnjem evangeliumi tüdi. Ali od onoga vremena mao, ka nam je to blázseno krizsno drevo zvelicsanje szpravilo na telo gledocs ne ima takse oblászti, ali má jo na düso gledocs po dopüscsenji Jezusovom. Zakaj? Naj bi szi po dolipotiranji szküsnyáv vu nebi plácso szpravili.

Ne ima na telo gledocs oblászti, kak nikda, nego má na düso gledocs; düso szküsáva, v greh zapeláva ino jo szlabi i po toj szlaboj düsi jezik cslovecsi kelikokrát zavézse.

Düso ti szlabi i po njoj grátas neimi lübléni oca ino mati, gda bi duzsniva bila hcsér ali szinü kárati, i mucsita, neimiva szta; vino i pecsénka vama zavészeta jezik, stero vama bodocsi escse niti ne pod stelingo szlisécsi zet kúpüje za volo od Bogá prepovedanoga i odváj dopüscsenoga gresnoga znánja.

Düso ti szküsáva hüdi düh i po njoj sze ti jezik zavészse lübléni mladénc, gda csüjes neszrámne, neverne, Bogi protivne guse i nevüpas proti ali dolipovedati.

Düso ti szküsáva hüdi düh i po njoj sze ti jezik zavészse lübléni katolicsánec, gda krivoverca szrécsas ino njemi nevüpas napamet prineszti tiszto imé, stero szvéci i angelje tak nezgovorno postüjejo vu nébi; nevüpas sze pokloniti: Hválen bodi Jezus Krisztus.

Ka pa gda jütrncó, vecsernico, ali poldnévnicó zvoni, vüpas molíti? Zavészse sze ti jezik jeli ne ednok? Po kom? Po tisztom hüdom dühi, ki ti düso szküsáva i oszlabi.

Ne bom ti vecs prilik naprejnoso, iz naprejdánih mores zarazmiti, ka ti hüdi düh vecskrát zavészse jezik, csi glih ne ima oblászti nad tvojim telom. Po tvojoj düsi to vsini, stero szlobodno szküsáva po Jezusovom dopüscsenji.

Jezus je zvrácso toga nemoga. Ti sze tüdi lehko zvrácsis prinjem. Tü je vüzmena szpoved, mocs sze dáva pri njoj za szlabe düse, nescses mocsen biti? Tü je vüzemszko precsiscsávanje, v sterom vracsitek hodi k betezsnim düsam i njim zdrávje deli, nescses ga zadobiti?

Oh hodi drága düsa, hodi k szpovedi i po szpovedi k szvétoimi precsiscsávánji. *Pod szmrtnim grehom* sze je duzsen vszaki katolicsánec okoli vrüzma poleg strte od szvéte materecérkvi dáne zapovedi precsisztiti. V nasoj szombatelszkó püspekije to vüzemszko vremen trpi od *drüge posztné nedele* (té dén sze zacsné) *do Jezusovoga vnéboidenja*, (té den sze dokoncsa).

Ki sze vu tom vremenü neprecsiszti, szmrtno zagresi i csi bi vtégno náglo, brezi pozsalüvanja mreti, katolicsanszki dübovnik ga neszme pokopati.

Nekaj vam razlozsim od pripravlanja k szvétoimi precsiscsávánji.

Neszme k szvétoimi precsiscsávánji sztopiti, ki má szmrten greh na düsi; more sze záto prle szpovedati. Csi

sze je ocsiszto pri szpovedi i szmrtnoga greha *vecs nescse nikak* poznati, delati, te sze naj lepo pripraví k szvétomi precisicsávanji.

Kem bolsa je priprava, tem vecs miloscs dá szvéto obhajilo, tem vecs moci dobi nemi jezik, ka bode v novih szkúsnjávah sze znao razvézati i vero vadlúvati. Na kráti te bom nagovárjao, pazлива bodi dűsa krscsanszka.

Po szpovedi daj hválo za odvėzanje tvojih grehov; po hválodávanji ne moli taki pokore, (nacsi ne, kak csi bi ti tak nalozsena bila, kabi jo vcsaszi po szpovedi mogoó opraviti), nego pripravljaj sze k szvetomi precisicsávanji i *1. obűdi szí vero.*

„*Vszaki k Bogi prihájajocsi more vervati, ka on jeszte*“ pise szv. Pavel apostol. Ti knjemi prihájas, záto mores vervati vunjem. Obűdi szí tak vero i zgucsávaj szí pred oltárom klecsėcs:

Jezus, jaz verjem, ka szí ti tű v oltárszkom szvesztvi zaisztino nazocsi. Ocsi mi nevidijo tebé, ali vera moja mi od ocsnoga videnja sztálnese szvedocsi, ka szí ti tű, ár szí ti dao oblászt katolicsanszkim mėsNIKOM, ka morejo krűh ino vino na tvoje szvéto telo i krv obrnoti.

Verjem, ka pred zsvim Bogom klecsim, pred tisztim, ki sze je kak málo detece od Device Marije narodo, 33 let zaméne tezsco zsvivo na szveti, trpo i mro, Szrcé sze preszmeknoti dao, pokopan je, gori je sztano, vu nébo je so, zsvivé tam i tű na oltári i vecs nikdár nemerjé.

Tá mocsna vera sze dopádne Jezusi ino ti veliko mocs dá, lűbleni krscsenik, csi ga zsnjov k szebi vzemes. Ki szemtam gléda pred precisicsávanjom, sze rezsi, sze njemi vszaki drűgi hip zeva, ne ima té vere vu szrei, ne bode meo tűdi moci vu dűsi po precisicsávanji i rávno záto pohitroma nemi gráta ponjem, gda bi mogo szvojo vero, szvojega dűhovnika, escse vecs pravim, szvojega Jezusa zagovoriti.

Richard, angleski král je ednok zablodo vu logi. Da ga je nocs doisla i pod milov nebov je ne scseo pocsvati, vogeljezsganjara proszi, ki je v logi kucso meo, naj ga na sztán primle, ve njemi dobroto obilno plácsa, da je on njegov krao. I ne njemi je vervao i ne ga scseo gori-prijéti. Na drűgi den král domopridocsi ga dá v králeszko palacso zazvati i pred szébe posztaviti. Na králeszkom

sztolci szedécs med szvojimi plemenitáse pita krao toga zsganjara: me poznas? Ne recsi odgovoro, od sztráha je tam vküpszpadno i mro.

Na szodbenom sztolci szedécs med milliioni angelov i szvecov bo tebé tüdi pitao ednok Jezus na szodnji den: me poznas? Jaz szem bio vu církvi i ti szí to ne vervao, gucsao szí, oszmejávala szí sze, ne szí me molo, escse drüge szí pácsila, poznas me? Ti ne merjés na to pitanje, ár po gorisztanenji vecs ne bo szmrti, nego trpo bos i trpela za norcadelanja z Jezusa Krisztusa vu pékli vekivecsnom. Tam zse szpoznas, ka je Bog prebivao vu katolicsanszkoj církvi v oltári, ali te zse keszno bo to szpoznanje.

2. *Obüdi szí vüpanje.* Zaisztino i mocsno i trdo pravi klecsécs pred tvojim Odküpitelom lüblena düsa: Moj drághi Jezus vüpam sze vutebi; vüpam sze, ka me ne osztávis; vüpam sze, ka me bodes pomágao. Vüpam sze ka mi teliko miloscs podelis, ka bom sze zsnjimi znao velikih grehov ogibati, bozse zapovedi zdrzsávati i tak pekla sze odszloboditi i v nebo priti.

Oh lübleni krscsenik, kaj sze pa nebi vüpao vu tvojem dobrom Odküpiteli, da ti on vecs miloscs scse dati, kak szí jih ti vözmiszliti mores. On je pravo szvojim vucsenikom „*Vüpajte sze szinki, jaz szem szvet obládao*“. I ti szí tüdi nješov vucsenik, ár szí sze vcsio nješov katolicsanszko vero i njo obdrzsávas.

Ki ti je kaj obe csao, od nješa zselno csákas obe csano recs, pa ti cslovek dosztakrát nemore obe csánja szpuniti. Jezus ti je tüdi obe csao, ka te nkdár ne osztávi „*ne osztávim vász szíromáke, pridem kvam*“ je obe csao on. Vüpaj sze záto vunjem pri szvétom precisicsávanji. On nemore szvojega obe csánja prelomiti, ár je vszegamogocsen, nájszvetesi i nájvernesi.

Ocsa ti je on, vüpaj sze vu njem, lübi te; pasztér ti je, vüpaj sze vu njem ovcica, dá ti jeszti i piti; zdravnik ti je, zvrácsi ti düsevne rane; radodáren je, obogati te sz szvojimi dári, oh vüpaj sze záto vunjem düsica odküplena.

Ali szí zse pozábila kak te k szebi vábi: „*Hodite kmeni vszí, ki sze trüдите i szte obterseni i jaz vász olehotim!*“ K szebi te zové nevolna düsica, kabi te omocsio,

kabi sla po recsáh zlátovüsztnoga szvétoga Jánosa od njegovoga sztola, kak oroszlanje, steri szo zsivi, kak ogenj.

3. *Obüdi szí lübézen.* Zlübéznosztí te kszebi zové, zlübéznosztí idi tí tüdi k njemi. „*Ki má moje zapovedi ino je obdrzsi, on je, ki lübi mené*“, právi on. Nakani sze záto pred szvétim precisiscsávanjom, ka bodes vsze njegove zapovedi verno zdrzsával. „*Szinek moj bezsi od grehov, kak od lica kacsé*“ veli tí njegova recs. Pozsalüj szí pred ol-tárom z cele düse tvoj krivi sztopáj, sz sterim szí ne od greha nego knjemi sze priblizsávo.

Obecsaj njemi iz té lübeznoosztí, ka celo njegov scsés biti, ka nikaj nepüsztis vu tvoje szrcé, kabi sze njemi ne dopadnolo, ka nikam ne püsztis tvojih miszlih, gde njega nebi naisle, ka nikaj nebodes iszkaó sztvojim zselenjom, kabi sze njegovomi Szrci protivno vidilo. Tá lübézen lübézen porodi, stera tvoj nemi jezik razvézse. ka bos znao dicsiti, hválití tvojega Jezusa i ne ga zatajiti.

„*Vera vüpanje, lübézen v szrci naj gori*“ právi peszem. Prav právi, ár po Jezusovoj zapovedi právi. Vszik-dár naj gori vu nasem szrci, nájbóle pa pri szvétom precisiscsávanji. „*Ki je moje telo i pijé mojo krv, jaz vnjem osztanem i on vumeni*“ právi lübléni Odküpiteo. Jezus je vu tvojem szrci i tí szí vunjegovom, lüblena düsa, szpoz-naj to veliko szrecso, to nezrecseno miloscso.

Jezus vu tebi, ki je szvet i pekel i greh, i hüdogá düha i szmrt obládao, i tí szí prinjem i vunjem, szirota, szlaba, gresna, boga, nága, betézsna düsica. Szpoznas ka je to? Geni sze düsa, razvézsi szí nemi jezik, gucusi szí sztvojim zarocsnikom po szvétom precisiscsávanji klecsécs, dokecs te ne odposle od szébe. Tvoj razvézani jezik je mocsen i gibki zse vecs; v krv Jezusovo je namocseni, neboj sze níkoga vecs. (kj.)

Vesznicski kepi.

II.

Krepek Tomás je vu szvojih nájlepsih letah priseo vu Golobnjek za dühovnika. Pun mocsi, delaven eslovek, ki je zse doszta hüdoga csüo od Golobnjeka, ali ne sze je zoszagao, gda je vu zapüscseni farov szlopo. Szkoro rávno szamo záto sze proszo vu Golobojek, ár je tak malo dobra csüo od njega. Ne szamo imé, nego i szcré njegovo je krepko bilo. Dober voják je bio, tak sze ne bojao vojüvanja.

Csi je na telko od Bogá odsztopila, na telko sze z szébe szpozábila ona obsina, vsze vecs szí zaszlúzi pred Bogom i szvetom on, ki njo na nobro pot nazájszprávi. Tezsko delo de to, ali sztálna vola i mirna potrplivoszt more szvoj szád prineszti. I csi szo zse vnogi drügi med takse neprilicsne okolnoszti posztávleni szvoj cil doszég-noli, zaka bi sze te on zbojao vcsaszí vu zacsétki? Z taksim vüpanjom je sztopo Krepek Tomás vu szvojo faro.

Nindri je ne vido kaj veszéloga, ali záto je volo ne zgübo. Zse pride na vsze dosztojní csasz, tak sze je trosztao od dnéva do duéva nevolen pop. Vucsitel je zse doldjao vsze vüpanje, ka bi sze tá obsina pobosala, ali plebanos sze je z njov neobtrüdjeno escse dale mantrao. Ali gda sze je zse edno pét let zamán mantrao, te je on zse tüdi zácsao dvojití. Zse szí je drügo faro iszkaó, naj sze mantrá z Golobnjekom sto drügi, on je zse szplóh szít z njim. Ali pa naj nancs nema z njim niscse trüda, tak je vsze zobsztom. Tak da bi bozsa kastiga tehzsila vesz celo vész, stera sze tak more potuniti. Ne trbe popa vu Golobnjek. Zadoszta je, csi je tam zsidov ostarjás. To trbe Golobnjekarom. (szj.)

(Dale.)

Poszvecsliivanje oltára Szrca Jezusovoga i podobe Szvetoga Alojzija pri Szvetom Szebestjáni.

Hvala preszvetomi Szrci Jezusovomi, szrcsno moje zselenje sze je szpunilo. Oltár Szrca Jezusovoga szmo goriposztavili i blagoszloviti dáli na prvo adventszko nedelo, decembra 3-ga preminocsega leta. Da szem vu tom liszti oproszo lübléne dühovnike i szlovenszko lüdsztvo, naj mi bodo na pomocs pri tom dugovánji, od steroga csakam vnogo dobra za moje fárnike i vsze krivovernike, vu tom liszti tüdi naznamin, kak sze je blagoszlávlanje vrsilo. Pred zacsinjanjom popisüvanja té szlávnoszti sze escse ednok zahválím vszem dobrocsinitelom moje církvíce. Naj njim povrné vszaki trüd i vszaki filer lübléno Szrcé Jezusovo na tom szveti szmiloscsov, na ovom pa szplacsov nebeszkov: naj njim dá szvetloszt práve vere, mocs krscsanszkoga vüpanja, sztálnoscso bozse lübéznoszti na zemli, nezkoncsano veszélje pa vu nébi; naj njim dá mir i blagoszlov pa vszeh njegovih blázsenoj Margeti vcsinjenih obecsánj je naj vcsini delnike tü i tam; naj da tem pravicsnim miloscso za vékso szpravicsanje, tem szvetim na vékso szvetoszt, gresnikom pa na szpreobrnenje; naj dá decsici blagoszlov ocsinszki, mladini neduzznoszti cvet, sztarisam potrplivoszti kincs, vszem szrcsno szmrtno vüro, ohkráj-senjë purgatoriomszki mok, hitro videnje nebeszkoga szunca, szamoga szebé. Vsze njim zselem i vszem to zselem i moje zselenje nakrátci sztemi recsmi dokoncsam, vu sterih je vsze notri: *Jezusovo Szrcé naj bo vase i vi bodite njegovi lübléni darovniki i vszi pomocsniki na tom i ovom szveti!*

Csi je glih po bozsoj szvéloj voli ne lepo vremen bilo na dén blagoszlávlanja, itak je vnogo lüdih vküp prislo tak z blizsánjih, kak z dalesnjih fár. Escse z törjanszke i szcserepszovszke fare szo nasz poglednoli. Naznánje szmo pa dáli vsze okoli gda bo blagoszlávlanje i prisli bi tüdi escse vnogi, csi bi je vremen i pokvarjena pot nebi zadržsala. Molili szmo pa za vsze, za nazocsi bodocse tak, kak za ne nazocsi bodocse i zseleli szmo doma osztalim tak kak k nam pridocsim blagoszlov z recsmi na lepo okincsena i pred cerkvenimi dverami gorposztávlena vrata zapiszanimi recsmi:

„Verni knam pridocsi z fárniki nasimi
Od Szrca Jezusovoga bodite blagoszlovleni!“

Blagoszlávlanje sze je sz precesijov zacsélo, v ster-
roj je nazocsi bila mladina, decsica i kotrige Szrca Jezus-
ovoga szgorécsimi szvecsami. Pred podobov Szrca Jezus-
ovoga szo nezli mladenci med velikim seregom v belo
oblecsenih deklin podobe práskoga Jezuseka, szvetoga pado-
vanszkoga Antona, szvetoga Vida i szvetoga Jozsefa. Za
podobov Szrca Jezusovoga szo sli dúhovniki dr. Ivanóczy
Ferenc szobocske okrogline esperes, Klekl Jozsef szebest-
janszki plebanos, Kocjan Stevan nedelszki plebános; zvün
teh escse Dékán János grof Batthiany Zsigmonda decé
vucsitel, kotrige drüstva Szrca Jezusovoga i Oltárszkoga
szvesztva pa vnogo fárnikov. Po poti iz farofa do cérkvi
szo sze litanije popevale, pri podobaj szo pa szvetle zvezde
pücsajocse szvecse zsgáne, naj nazocsi bodocsim na pamet
prineszéjo ono z szvetlih zvezd szpleteno korono, stero
po podobaj znamenüvani szvécti i Szrce bozse v nébi
noszijo i stero ednok tüdi oni zadobijo, csi po njihovih
szledáh bodo hodili.

Veérkev pridocs, stero szo fárne deklina lepo okin-
csile i szvenci oplele, sze je blagoszlávlanje szpredgov
zacsélo, stero szo gp. dr. Ivanoczy Ferenc tisinszki plebá-
nos meli, ki szo vu njoj lepo, zsivo i ocsvidno
dokázali kak veliki haszek noszi nasim düsam csasztenje
Szrcá Jezusovoga i szednim tüdi globoko vu szrcé zapi-
szali fárnikom i njihovomi plebánosi lübézni duzsnozsti,
stere eden do ovoga morejo meti. Vcsinoli szo pa to záto
pri toj priliki, ár szo Klekl Jozsefa za plebánosa szebest-
janszke fare tüdi zdaj potrdili, gda szo njim klücese cerkvene
i knige evangeliumszke po blagoszlávlanji oltára med le-
pimi opominajocsimi recsmi pred velkim oltárom prekdáli.

Po predgi je blogoszloven oltár sz nanjem sztoje-
csima podoboma szv. Jozsefa i szv. Vida, po sterom sze
je zdignola lepa peszem :

Naj sze zdigne peszem mila
Szrci Jezusa na csaszt . . .

Po odpevanji té lepe peszmi szo blagoszlovili podobe
szv. Antona i práskoga Jezuseka. Veliko meso szo domá-
csi plebános meli szvesztvom pri novom oltári, vecsernice

pa Kocján Stevan nedelszki g. plebános tüdi pri novom oltári. Okoli strte vüre je bilo, gda szo dokoncsane vecsernice, pri sterih je vküpszpravleni veliki sereg iz szrcá popevao litanije od Szrcá Jezusosoga.

Da je zse tmica nasztánola, cerkev je oznotraj i ozvünaj lepo razszvetlena, pri steroj szvetloszti szmo to proszili od Szrca Jezusovoga, naj nam dá priti vu njegovo szvetloszt. Iz szrca zselemo to vam tüdi lübléni estevci!

Jezusovoga Szrcá oltár pri Szvetom Szebestjani.

Podoba szv. Vida.

Podoba szv. Jozsefa.

Blagoszlávlanje podobe szvétoğa Alojzija sze je na dvá tjedna potom godilo. Ki je nazocsi bio, szamo on zná, kak je lepo bilo. Podobo na lepo opletenom sztolci szo mladénci neszli imenüvao nedelo proti vecsari vu cérkev. Precesija sze je pri farovi zdignola i sla v lepom rédi dvakrát okoli cérkvi med popevkov lauretanszkih litánij. Gorécse szvecse, stere je mladina vu rokah mela, bengálszka szvetloszt, umetni ogenj, rimszke szvecse to

vsze je nepopiszljivo szvetloszt napravilo, csűdivanje i gen-
livoszt vu nasem szrci obűdilo. Zaisztino szresno szmo
zseleli, ka szmo pred cűrkev na tábło dáli zapiszati:

Szvėti Alojzij mladine Patron

Pelaj po zsitki v nebeszki nasz dom!

Na nébo szmo szí zmiszlili, njéno szvetlo, na veke
trpécso diko szmo szí pozselili pri toj precesiji.

Po blagoszlávlanji je mladina szpopevala peszem
szledecso:

Zgledni sze Alojzij mili
Iz nebész visáv na nasz,
V hűdoj sztiszki szmo i szili,
Bráni nasz ti vszaki csasz!
Jákoszt nasa opesáva,
Tvoja kraszno sze bliscsi;
Naj tvoj zgled nasz nadigáva,
Da zšivemo, kako ti!

Lepa je ogradna lelja,
Kraszen je njé beli cvet,
Ali kreposzt tva je lepsa,
Sz sterov szí obládao szvet.
Zdaj szí resen vszeh britkosztih,
Angel szí med angeli,
Navcsi nasz ti pot mladosztí
Prav tlacsiti nase dni.

Mi mladenci szebestjanszki
Tvoj kep gorposztávlamó;
Prednjim zbráni velki, máli
Szresno te pozdravlamo:
Bodi hvalen nas zavetnik,
Nas Patron, Alojzij ti!
Bodi nam ti zagovornik,
Tvoji scsémo biti vszi.

Escse k vam sze obrnemo,
Ki szte pohodili nasz,
I z szrcá vam vszem zselemo,
Naj Alojzij csuva vasz!

On naj pride vszem pomágat
 Szveto csisztoszt obdrzsat;
 Vsze mladence v nebo szprávlat,
 In' priszebi obdrzsat!

Po veszéloj peszmi je bio navuk od kincsa neduznoszti, stero pomeni lelija vu roki Alojzijovoj; obdrzsi sze pa tá neduzsnoszt po molitvi, po zatájanji, po csasztenji Szrca Jezusovoga, po ogibanji lagojih prilik, nájbole pa po szvetom precsisésavanji. To pomeni krizs, v steroga szo neduzsnoga Angela szv. ocsi oprete.

Po návuki szo bile vecsernice. Med blagoszlavljanjom i popevanjom, kak pri celih vecsernicah je podoba i cela cerkev sz bengalszkim ognjom bila razszvetlena. Po szlávnosztí szo z túrma ragetlini püscsani. Nepozáblen bo té dén pri szebestjanszkoj mladini. Cena podobe je 100 korun; küpili szo jo Keréc Stevan, Fujsz Júrij, Fujsz János, Zsóks Mihál, Fujsz Jozsef, Küplen Ferenc, Ficko Ferenc mladenci z Proszécskevészí.

Tem bole hvále vreden sze nam bo vido té dár, csi szí premiszlimo, ka je küplen szonimi penezi, stere szo szí ti decski po zsmetnom, trüda punom deli vu Graci szpravili.

Dáli szo k podobe goriposztávlanji escse drügi decski túdi, ár szo ne szeli od nebeszkoga blagoszlova szv. Alojzija odpadnoti. I ti szo neszledüvajocsi:

Fujsz Jozsef, Keréc Mihál, Gáspár Matjas, Fujsz Peter, Zrinszki Mihál, Cör Stevan, Hajdinják Ferenc, Szupi Peter, Hajdinjak Alojzij, Zsóks Jozsef z *Proszécskevészí*: 11 K 40 f.

Zelko Mihála decski, Palatin Sandor, Serüga Jozsef, Panker Sandor, Horvát Stevan, Kutosa Ferenc, Serüga Jozsefa decski, Celec Károl, Fujsz Mihál, Fujsz Sandor, Zelko Ivanojec decski, Zelko Sandor, Zelko Matjas, Santavec Janos, Santavec Jozsef, Küplen János, Vrecsics Mihál, Serüga Mihál, Szever Ivan, Horvát Ivan, Zelko Jozsef, Horvát János, Janzsa Ivan, Horvát János, Horvát Ivan, Horvát Jozsef, Horvát Ferenc, Panker Jozsef, Serüga Jozsef, Serüga Anton, Ficko Károl, Kránjec Károl, Kránjec Sandor, Kránjec János, Szever Mihál,

Zelko Ferenc, Serüga Jozsef, Santavec Jozsef,
Zelko Sandor, Broder Jozsef, Gomboc Jozsef,
Kutosa Mihál *od Szvétoga Szebestjána*: 26 K 90 f.

Gombosy Peter, Anton, Ferenc, Károl, Gé-
csek Peter, Horvát Alojzij, Krčsmár Ferenc, Jo-
zsef, Stevan, Komiu János, Janzsa Stevan i
János, Gécsek Károl, Horvát János *z Salomenec*: 8 K 90 f.

Korpics Leopold *z Mostjánec* — K 30 f.

Celec Mihál, János, Stevan, Jerjék Ferenc *z
Poznanovec* 2 K 20 f.

Vküp 49 K 70 f.

Domoszprávlanje pòdobe je zaneszlo 10 K 69 f.

Bengalszki ogeuj 32 K 24 f.

Szvecse 3 K 60 f.

Vküp 46 K 53 f.

Vcerkveno kaszo na szvecse pride 3 K 17 f.

Dokoncsek mojega pisanja naj bo ono veszèlo naz-
nanilo, ka je Jezusovo Szrcé v tom krátkom od blagosz-
lávlanja pretecsenom vremeni dve dùsi z krive vere vu
szvojo jedino zvelicsajocso cerkev szpravilo, ednoga mladencai
edno zsenzsko. Molimo za njé, naj sztanovitni osztánejo
vu toj právoj, od szamoga Szina bozsega, Jezusa Krisztusa
razsirjenoj veri i proszimo goréce i gosztokrát Jezusovo
szmileno Szrcé, naj doszta blodnih dùs k szebi potegne,
njim mir dá, je zvelicsa.

Klekl Jozsef.

Marijin liszt!

II.

(Angelje szrécasajo ednoga mladenca ino ga pitajo :)

Kam, ali odket dober mladenec ?

Mladenec. Vabilo noszim okoli po vészi.

Angelje. Mi tñdi ; te szmo pa na ednoj poti, hodimo
záto vküp, pa szí kaj dobroga pogucsávajmo ?

Mladenec. Sto de pa meo privasz bál?

1. *Angel.* Nas goszpod!

Mladenec. Znainkar kákasi veliki bo, da stirje vábite nanjega lüdi!

2. *Angel.* Táksega escse ne bilo na szveti, pa ga tüdi nebo.

3. *Angel.* I niti nemore biti.

Mladenec. (Zanicslivo sze szmehé i dale szpitáva :) Morebit te escse káksega fudasa meli, ka de vam kaj pot peté zvonio? Mi mo bando meli, z Csarnevészi tisztí ime-nitni goszlarje bodo igrali, esi szte zse csüli od njih. Cele krajine mladina vküp szpride, escse edna deklina, stera je vbratovcsini, ka szmo jo narátali, naj ne boga szamo predge, nego goszlih glász tüdi. Pa je prevecs szvéta, vszaki meszec hodi k szpovedi ve szte znam csüli z Mlecsnice od Kohárove Trezike!

(4. *Angel* sze zaszkuzi i potihoma zdehne: Jezusovo Szrcé, Precsiszta Devica Marija obsuvajta jo, jaz szém njoj varivács!)

Celo nocs mo sze veszelili, jeli, pili i plészali: bo privasz tüdi tak?

1. *Angel.* Mi sze bomo escse duzse veszelili.

2. *Angel.* I nase veszélje nigdár ne miné.

3. *Angel.* Million i million lüdih bo nanjem igralo, popevalo, sze veszelilo i ta náj lepsa i pobozsnesa deklina bo nanjem z odicsenov, zlátov, z drágimi kamni oklajenov koronov sze szprevájala i sz vszakim ponizno szí zgu-csávála.

Mladénc. Ka njoj je ime?

4. *Angel.* Blázsená Devica Marija!

Mladénc. (Sztrási sze i csüdecz pogledne na tivárise.) Vasega gucsa nemorem zarazmeti, pokázsíte mi vabílo.

1. *Angel* (prekdá Marijin liszt i právi): Mi na ne-beszki bál zovemo lüdi, zovemo i tebé, drághi mladénc. Na tisztó gosztüvanje vábimo, stero vam je Jezus prípravo, stero preszégne, kak recs bozsa, szvéto pizsmo szvedocsi, vszo lepoto i diko i radoszt, stera nam pred ocsi, k vü-ham i vu szrcé priti more. Na tisztóom veszélji nebode greha i prilike na zgübo neduzsnosztí, ponjem ne bo niscse sznen i trüden, niscse kregan i ospotan, ponjem sze ne bodo sztarisje grizli zdecov, nebodo matere jokale

zanjé, ne bo nikoga dūsna veszt pekla, nikoga ne tozsila, ka je zgūbo nájvéksi kincs mládih let, venec i lelijo szvéte csisztoitse; csiszto bo tam to nájvékse veszélje i nikdár neminé.

Mladenec. Jaz bi tūdi rad tá priso.

2. *Angel.* Te na té szvecki bál iti neszmes, ár szposzvetnim veszéljom je escse niscse ne tá priso.

Mladenec (britko sze podrzsi i dvojlivo gucsi): Ve szta pa Jezus i Marija tūdi bilá na szveckom gosztūvanji.

3. *Angel.* Bilá szta na gosztūvanji pri hizsi, ali ne v krcsmi na báli. Pa vidis drági mladénc, prednjima je niscse ne hūdobno gucsao. Plészala szta tūdi ne. Pa szamo sészt kamencov vodé je Jezus na vido obrno, ár njim je to zadoszta bilo, na pijansztvo njim ne dao vina. Zvūn toga Jezus je Bog bio i poleg szvoje bozsánszke nature je ne mogeo gresiti; Marija je pa bila mati bozsa i poleg poszebne bozse obranbe tūdi ne mogla v greh szpadnoti. Szi ti tūdi tak obvarvani od greha?

Mladenec. Zakaj szo pa te krcsmé, esi bi cslovek ne szmeo vnjé hoditi?

4. *Angel.* Potrebno jeszti i piti szi vzemi v njih i te idi domo, zato szo krcsmé.

Mladenec. Ve szo pa táksi szvéci tūdi bili, ka szo plészali.

4. *Angel.* Isztina, David kral je plészao, ali *szam* i okoli *skrinje mira bozsega*, gda szo szvéte peszmi popevali. Szvéta Elizabeta, kak dete je tūdi plészala sz szvojimi *pajdasicami* i med plészom je njé Bogámoliti vesila. Edna drūga bozsa szlūzsbénica tūdi, ali szamo malo i gda je gorhenjala, te szi je prt vroke vzéla, sterim bo v trūgi pokrita i njega presivajocs szi je na szmrt miszlila. V postenom meszti, gde ne csūjes greha, gde nega nikse prilike zatébe, stera bi te znála v káksikoli greh zapelati, malo, brezitoga, kebi v káksi greh szpadno, ali kaj dobra zamūdo, szlobodno.

Mladénc. To je szkoro nemogocse.

Angelje. Mi szmo tūdi toga mislenja. Vidis, drági mladénc, niscse je ne telko dobra vesino za tébe, kak lūbléni Jezus, ár je szamo on mro na krizsi za tébe, esi ti csūjes, ka njega preklinjajo i njegovo i naso dobro mater nebeszko bláznijo, mas ti szrcé, esi sze te ti veszelis i od veszélja szkácses po szrtéli?

Kelko necsiszti gucsov je pa tam, keliko necsiszti

pozselenj szeja hūdi dūh v pleszcovo szrcé, keliko molitvi tak zamūdi mladina, keliko gizde i tolvajije vesini, kak je bujto telo na drūgi dén. Od toga szi pa niti ne gusimo, keliko sze jih prehladi i v ráni grob lészse! Pa vsze to po nedelaj i szvétkaj, gda bi mogli, kak Goszpodin Bog po sztvorjenji szveta, szvetili i pocsvati.

Oh zsalosztno moremo szvedocsiti, ka sze po táksih krcsmenih veszelicah nájvecs necsisztocse vsini, tiszti greh mladénc, zsalosztno ti právimo, od steroga Jezus dá po szv. Pavli apostoli piztati, ka sze med krcseniki niti imenūvati neszme. (Tiho grátajo ino sze jocseno.)

(Za krátek csas jocsics dale právijo): Sészti dni má cslovek za szvoje telo, za dūso i Bogá pa szamo *ednoga*, pa escse toga nescse ujima na szlūzsbo obrnoti. Oh ti neszrécsna cslovecsa pamet i natura, pekeo szi szprávlas i odpiras, gda bi szi nébo pri Jezusi i Mariji vu cérkvi nalehtci mogla zaszlūzsiti.

(Vküp roke denejo i tak proszijo mladenca): Mladenec neidi tá i ne rátaj tá nikoga?

Mladenec. Pravico máte, bogao bom vasz. Meszto poszvelnoga, minlivoga vezélja, bom szi vekivecsno, nebeszko iszkaó. Oh ti blázseni Marijin liszt! Komaj szam te vroke vzeo, zse szem nácsisi grátáo. Sésém te csiteti, sésém te siriti, glászo bom te, naj te szpoznajo. Meszto vász bom ga odszihmal jaz preporácsao od hizse, do hizse.

Angelje. Bog te blagoszlovi, Nevtepena Devica te obdrzsi v tom dobrom nakanenji. M zdaj nazáj odidemo vnébo i racsun dámo od nasega posilanja Devici Mariji. Lehko más kákso prosnjo do nje?

Mladenec. Proszite jo, naj me obdrzsi na dobroj poti, proszite jo, naj blagoszlovi i csuva naso szlovenszko mladino, dekle ino mladénce, proszite jo, naj pod szvoj materni pláscs vzeme rednika i vsze pizstatele i narocsnike „Marijinoga liszta,“ oh proszite jo „naj nam podá roko, mi radi bi prisli vu szvéto nebo“.

Angelje, (odletijo) Vesinimo! Vesinimo! Povej mladini naso szlednjo recs:

Jezus i Marija
Bod'vasa tovarsija!

(Konec.)

Marijin.

Zdrav oh Jozsef . . .¹⁾

Zdrav oh Jozsef plemeniti!
Zdrav szkrovnosztjom csüdoviti
Zárocsnik Deve Marije
Hranitel Zvelicsitela.

Zdrav, komi je Mati bozsa
Vredno bila zarocsena,
Varüvács Odküpitela,
Mozs Marije szvéte Deve!

Oh szladki dni! Szladka leta
Da szí varvao Diko szveta!
Vnogokrát szí njega zibao,
Gda szí vstali zsnjim prebivao.

Jezusa szí zocsmi vido
I vu roke sztokrát prijó;
Oh ti naszládnozt blázsensztva,
Oh veszélje nezrecseno!

Lice k lici primerjávaeo,
Küsüvaeo ino obimao,
Tak szí Jezusa ti lübo,
Ki je szvet pekla odküpo.

Za Bogá szí njega szpoznao,
Krála zmozsnoga postüvaeo,
Zgloboke tve poniznoszti
Jezusa vdetinsztvi lübo.

Vrokah Jezusa drzsati,
Njega pod oblásztjom meti,
Oh bogásztvo preveliko!
Oh veszélje csüdnovito!

Z Marijov szí zgovárjati,
Z bozsim Szinom obimati,

¹⁾ Sztára szlovenszka peszem vzéta iz Szebestjanszkoga rokopisza.

Oh veszélje preveliko!
Oh blázsensztvo vekivecsno!

Gde je cslovek, ki lübiti,
Ali Jezusa nosziti
Nebi zselo to vcsiniti?
Nebi zselo ga varvati?

Oh moj Jozsef prelübléni,
I náj bole okincseni!
Oh ti precsiszti lilium!
Lepi, zeléni rozmarin!

Sztáksov szrecsov szí odicsen,
Szkáksov niscse ne doticsen,
Ár je siba tva precvela,
Na stero je szeó Düh szvéti!

Komi dáno tak zsveti,
I z Jezusom prebivati?
Szamo je na té zavüpao
Ocsa Bog szvojega Szina.

Po Mariovoj szvetloszti,
Po Jozsefovoj vrednoszti
Oh Jezus! Tebé proszimo,
Glédaj na nász milosztiivno!

Daj nam tve lice glédati,
Vnébi sztebom prebivati,
I naveke kralüvati,
Z angjelmi Tebé dicsiti.

Cslovek.

Március

1—6. leto.

Korine z bomblekami, goszance vu gnezdi.

si bi mogao z detetom zse csedno gucsati, te bi k njemi naszledüvajocsi liszt zrocso; Drágo detece, velko lübézen mam proti tebi, sztarisje tvoji te tüdi lübijó, tvoj angel csuvár te escse bole lübi, ali Bog te od vszeh nász bole lübi i veszeli sze, gdakoli sze na tébe zglédne — i zmiszli szí szamo, ka te Ocsa nebeszki dén i nocš vidi. Lepo lescsécsi dzsündzs, kaksí sze szamo vu nebészah znájde je poszádo vu tvoje telo. Szkrb mej, naj ga ne zavlácsis, ne zgübis. — Z taksov prilikov bi zácsao moj liszt k onomi neduzsnomi ágnjeci, pa bi na dale njé lepo proszo, naj ne hodi po onoj sürkoj poti, gde de doszta práha pozséralo, i beszno gráta kak vuk. Ali nemrem njemi tak pizšati, ár me escse nebi porazmelo. Záto sze znova k onim obrném, ki zarázmijo csedno recš ino sze okoli deteta obrácsajo: k ocsi, k materi, k brátji i drszini zrácsam moje recsi.

Csí kaj razmis k szejátvi, te mores znati, ka nisterno razšllino rano trbe poszaditi, ár ovacsi vu csaszí vö ne pride ino sze rédno ne dozori. Jeszte takse ráno szeménje tüdi pri deci, stero vu csaszí more poszaditi. Tá rána kapüszta, stera sze rano more poszaditi, stero moremo vu dete vcepiti je pokornoszť. Na to morete zaprva navcsili deco, csi szo glih escse mládi, ka bi ona vász bogala, ne pa, ka bi vam ona zapovedávala. Csi szí dete vu glavo vzeme: to scsém, to pa nescsem, te njemi pokázsete, sto je goszpod pri hizsi, za to sze pa doszta ne brigajte, csi de trobilo. Naj trobi, csi sze njemi vidi, vej sze zse navoli, i szledi vecskrát nede trobilo, csi vidi ka vi za to ne márate. Ali csi ti vcsaszí szkocsiš, gda sze dete malo obrégne, te sze ono vcsaszí vüszpozna, kak de tebé za nosz vodilo. Te de ono goszpodárilo pri hizsi, vszi domácsi te pa mogli njé bogati. Záto nepozábi vu dete pokornoszť vcepiti, dokecs je escse njéno telo sz dúšov méhko, naj ti ono tak plése, kak njemi ti fücskas. Csi de pa szrdito i od csemerov vsze erdécse kak puran, niháj je szamo, boj trdi kak zselezo i ne popüszti. Tak po mali

prejdejo z deteta csemérje i tak tiho, krotko posztáne, kak golob. I tá krotkoszt ne prejde z njega ni vu sztaresih letah, ino ga obvarje od vnoge szváje, bitja ino od szodnije. Pokornoszt sze naj navcsi dete zse prvlé, kak vu solo pride.

Zdaj mo vam pa to razlagao, na koj neszmete vesiti vaso deco. Ne vesite nje na lazsi, szvájo, tovajsztvo, pijansztvo, pszüvanje. „Zobsztonszki guesi — bodes ti pravo — sto bi na kaj taksega vesio deco, té hüde návade sze od szébe zgrábijo na csloveka, ne trbe njé escse na to vesiti.“ Tak szí csedén, kak eden bedák. Sztávim sze z tehom, ka szí pri szlednjoj szpovedi szamo to vadlúvao popi, ka szí telko pa telkokrát pszüvao ino szí to miszlis, ka csi toga greha nebi meo, te bi tak neduzsen bio, kak dnezsz rodjeno dete. (Pa tak szkrivomá ti lahko povém, ka escse vnogo drúgi grehov más, szamo ka je v pamet ne vzemes; csi bi vecskrát priso k predgi i csteo bi dobre knige, te bi sze ti zagvüsno odprle ocsi tvoje.) Ali pravmo, ka zvün pszüvanja isztinszko drúgi greh ne tezsi tvojo dúso. I zaka sze njega ne odvádís? Od toga greha neszpametneseza nega, nancs niksi haszek ne prineszé csloveki i itak ga vu cšarno knigo szpisejo. Jeli zse od ráne mladosztí je tvoj jezik pszüvanji navajen i nancs ne pomlis onoga vremena, gda nebi pszüvao. Szam szam csüo, kak nabira dete szvoja vüszta na pszüvanje, gda komaj zná lampe odpreti. Kak sze návcsilo to dete i vnogi drúgi, ki tak ruzsno pszüjejo? Premislávaj szí szamo, znamkar pa goripides na to. Glédaj, ne szí ti vözmiszlo pszüvanje, ne ono dete, pa vnogo drúgih jezero lüdih, nego od sztarisov i od drúgih domácsih sze je na njé zgrabilo. I zdaj scsés ti tüdi szvoje dete na to hüdo návado navcsiti? Lehko mi verjes, ka gda pred detetom pszüjes, to je telko, da bi sze pred njé posztavo govorécsi: „Színek moj navcsi sze zdaj zse ti tüdi pszüvati.“ Ali ka guesim escse od toga je hüjse tvoje djánje. Ár csi bi ti to pravo szvojemi deteti: „Pszüvli“, te bi ono neduzsno dete escse prvlé moglo szpitáviti: „Ali ocsa jaz nevem, kak trbe pszüvati?“ Ali ti njé vcsaszi navcsis i gda bodes ti zse dávno pod zémlov prehno, dete de escse izda pszüvalo i tak de sze tvoj greh vu pszüji escse te glászo na zemli, gda zse tvoj jezik zagnili vu grohi, po vüsztah decé i

tvojih vnükov; i vszaka blázna recs, stera szhája z njuvih vüszta, de tvojo düso tehzsila.

Po pszüvanji sze vcsaszi lagati i drüge ogrizávati navcsi dete od tébe sztaris, csi szti ti tüdi toga greha tálnik. Glédaj ono neduzsno detece z tak velkim vüpanjom viszi na tvojih vüsztah, ka vu ni ednoj tvojoj recsi ne dvoji. I csi bi gda z bojazoszti od kreganja ali zbitja kaj zlagalo, vcsaszi erdécie gráta, ne vüpa gori poglednoti i vu recsáh sze zadrgáva. Ali csi ti njé vszaki dén szamo z debelimi lazsmi krmis, ali pa njemi kaj obecsávas, i gda bi to mogeo szpuniti, te sze dobro hrzsés, ka szti za nosz vodo dete: vsze to de tak pri deteti, kak tocsa pri szetvi. Gda nájlepse cveté, te pride nevola. Dete szledi zse vecs tvojim recsam nede vervalo, na szvoje recsi doszta tüdi nede pazilo, rávno kak szam ti, i vszigidár de bole zácsalo lagati, vecs sze nede zse za volo lázsi szramotilo, ocsi tüdi doli ne poviszne, jezik sze njemi vecs tüdi nede zadrgávao, nego lagalo de tak, da bi z knige cstelo.

Tak szmo tüdi z drügimi gresnimi návadami. Proszim te za bozso volo ne dávaj deteti vina, to je pa zse vu nébo kricsécsi greh, csi njé z zsganicov napájas. Tak nori szti vendarli ne, ka bi szti to miszlo, ka de vino i zsganica deteti na zdrávje szlüzsiló. Csi na hrbet kaksega lrdlavoga konja szédes i vu njegova vösztojécsa rébra osztrogle szpicis i escse ga dobro narogacsés z kaksov sibov znábiti escse dvakrát trikrát szkocsi, tak da bi bezsati steo. Ali záto szti nebos miszlo, ka szti onomi hrdasi z osztroglami i z bicsom novo mocs dao? Znamkar previdis z pámetjov, ka sze on nevolen konj potom szamo hitrej prekobicne. Tak szmo rávno z oním vinom i z zsganicov, stero deteti ponüdimo. Taksa pitvina szamo zsari detesco krv, szrcé hitrej bije, ali zsvotna mocs sze tüdi hitrej ponüca, tak ka po taksih prilikah dete hitro zná vu szühi beteg szpadnoti. Záto ne mesaj vu detesco lepo erdécie krv vino i zsganico. Zse z toga bi lehko prevedo, ka je to ne za njé, ka sze tak kiszilo drzsi, gda sze tekne takse pitvine. Nisterni de szledi tak vecs pio, kak bi njemi trbelo, zaka bi njemi rávno ti podlagao?

Szkázsejo sze escse vnoge drüge hüde návade, ali ti ne boj manjáren nego bisztro vöztrebi vszo hüdobó z

detecsega szrcá zse vu zacsélki. Varasanci tak vöoblacsijo szvojo deco, ka tak vövidi, kak edna opica. Vu velkoj cárti njé imajocsi njemi vu glavo zbijejo, kak je ono lepo i gledalo njemi vu roké dávajo, naj bi tam szvoj obráz vidilo. Ti pa to neszmes trpeli vu szvojem deteti. Gizdoszt i naszládna prestimanoszt sze tak hitro celo deklinam vu glavo szprávi ino njé szkvari.

Szkrb noszi záto dobro na to málo cepiko, naj njéni zrász nebi bio püklavi; ocsisztí njé od goszanec, pazi, naj njoj kaksa hūda sztvár nebi skodila, zvézsi njé k mocsnomi kolji, naj bi je veter nebi dolipoválo.

Z nemskoga : Szlepec Ivan.

(Dale.)

Eden Prijatel Szrca Jezusovoga.

Francozki szpizsao : Chauferf Emmanuel.

Gospod plebános Pinot szo znali, ka naujih csáka, pripravlali szo sze zebránim dūhom, csi glih ne na taki prihodno szmrt, nego zagotovo na pregánjanje. Za oszem dni, v pétek, l. 1791. márciusa 4-ga je szto „narodnih csuvárov“ prijezdilo vnocsi vu vész; tiho szo sli do farova, naj lūdsztva ne predramijo. Zapovednik cinka i szami plebános odpréjo i njim ponūdijo jeszti i piti pa je oproszijo, naj njim dopūsztijo bogámoliti.

Zanikojnci szo ga ne scseli poszlūhnoti; plebánosa v hizso zapréjo i pred dveri pazácse pasztávijo, oni szami ma celo nocš ropajo i krádnejo. Ali gojdne szo sze li ne vūpali vcsakati ti hūdobni republikanci, v zorjé szo odhájali sz plebánosom, koga szo na szvojega lasztivnoga konja privézali.

Szvetel dén je bio gda szo ga v Angers pripelali. Miszlili szo szí, ka szpácseno lūdsztvo sze zburka, gda bo popa vidilo i no ga bo zsalilo sz recsjov, morebit escse zdánjom. V kanili szo sze. Njegov szpomenik, steroga szí je vu tom meszti sztojecsoj „neozdravnih“ bolnisnici

szpravo, je zsivo vu szrci lüdsztva; sz postenjom szo ga goriprijali, lübvav szo njemi kázali. Na prosztori „des Halles“ sztojecsza králeszka voza je bila zanjega pripravlena. Szem szo ga pripelali. Tü ga je potolo Angersa pravdeni püspek Lorrye. ki ga je pohodo. V nezburkanom miri je plavala njegova düsa vu vozi; zselecs zselno zselenje sze njemi je zdaj szpunilo, priliko je meo trpeti za Jezusa.

To ga je tüdi potrostalo, ka je dühovnikom i lüdsztvi mocsen zgléd kázao, kak morejo vu tom hipi szküsávánja mocsno sztáti i ne odpádnöti. S.

(Dale.)

Iz zgodovine szv. matercerkve.

Glavo bisztro, szrce dobro je meo, ne csüdo, ka je vrelí bio za csaszt bozso, za zsidovszko vero, stero je kak jedino pravo poznao, ino je za toga volo preganjao krsztsenike, kak neprijátele právoga Boga, kak je on miszlo. So je od meszta do meszta i preganjao je krsztsenike, vu temnico i na szmrt je szprávlao; tam je tüdi poleg bio, kda szo szv. Stevana kamenüvali — dokecs je Jezus videvsi njegovo vreloszt za pravoga Boga njemi z csüdov ne pokazao, kak sze more pravi Bog csasztiti.

Steo je v Damaskus idti, ka bi tam dale preganjao krsztsenike, kda sze njemi je zkazao Jezus na poti — i njemi je pokazao pot k pravoj veri. Paveo sze je povrno, okrsztiti dao i vcsaszi zacsno predgati Jezusa nazarenszkoga, razpetoga, steroga je dozday preganjao. Za nisterne tjedne je odiseo v Arabszko püscsavo, tü je zsivo tri leta, i te je priseo nazaj glaszit onoga, ki njemi je düsi mir szpravo. Zsidovje szo ga steli vloviti, nego on je vu noci vuiseo iz várasa pa je so v Jeruzsalem k szv. Petri, z kem je tü 15 dni vküper bio. Vesio je tü tüdi, dokecs szo ga tü tüdi ne zsidovje razszrdjeni na szmrt iszkali. Te je so v Cesarao — ta meszta szo vsza okoli Palesztine na denés-

njem Törszkom, kde je vesio tri leta i po okolici v Cilicii pa Syrszkom drzsanji. Tü odnet je so v Antiochio, kde je bio okoli 44. leta, kda je v Palesztini velki glad bio; zato je z Barnabasom zsivezs vküp poberao za zsidovszke krscesenike ino szta ztem dárom sla v Jeruzsalem. Kda szta nazaj prisla v Antiochio, te szta poszvecseniva za püspeke z Barnabasom vred — Tü je sz. Paveo toga hipa prikazui nebeszke meo, tü sze je vnogo poszto, je molo ino priplavlao, kak pise, vszem vsze biti. Csüde je tüdi dalao, kak vszi apostolje na vekso esaszt Krisztusovo. Njegovo delo je bilo vucsene pogane k Krisztusi szpravili.

44-ga leta po r. Kr. je so z szv. Barnabasom i z njegovim bñatancom szv. Markom na prvo missionarszko pot proti otoki Cyprusi pa v Malo Azsio. V Cyprusi — na Nadzemelszkom morji szo hodili v Salamis, i prek v Paphos tak ka szo celi otok obhodili. Vnoge je szv. Paveo po toj poti Krisztusi pridobo, na szlednje v Paphosi caszarszkoga namesztnika tüdi z csüdov, ka je oszlepio esarobnika Barjesusa i njemi pa nezajdao videnje. Od toga caszarszkoga namésztnike je dovo ime Pavel. Tü odnet szo sli v Antiochii v Pisidio pa Iconium, odket szo mogli pred zsidovami vuidti v Lystro. Tü je szv. Paveo plantavo rojenoga zvracso, poganje szo pa na to miszlili, ka szo njihovi bogovje na zemlo prisli pa szo zse gnali jünca, steroga szo njima na esaszt darüvati steli, szamo ka szo apostolje ne dopüsztli to, nego szo Jezusa njim predgali, dokecs szo ne prisli pa zsidovje, steri szo lüdi zburkali tak, ka szo tü odnet na szlednje tüdi bezsati mogli, nego Pavla Szvetoga szo tak zlücsali z kamenjom, ka szo miszlili, ka je mrtev ino szo ga tam povrgli na trgi meszta. Krscesenicje szo ga ka szebi szpravili, kde sze je zvracso i za 3 leta je so nazaj v Antiochio. Tü odnet je stiri leta vesio po Syrii i Judei, liki hodo je toga hipa tüdi po denésnjem greskom, szrbszkom, boszni do dalmacie i hrvatszkoga. Kelko je trpo vrocsine, gláda, mraza, voze, bicsüvanja, to szam popise vu szvojih pismah.

(Dale).

Bassa Ivan.

Szvéti Jozsef.

Ka moremo vnjem bole hvaliti : njegove jákoszti ali njegovo viszoko velicsansztvo ? Najvékse hvaljenje szo ete recsi szv. pizma : „Jozsef, mozs Marije, je bio pravicsen.“ To je njegova szlávna dika, ka je on blajzsene Devica Marije deviski mozs i ka je pravicsen pred oblicsjem Bogá. To je krátki navuk njegove vöveztnoszti, velicsansztva i jákoszti.

Pregládajmo poszebi njegove jákoszti, velicsasztvo i vöveztnoszt.

Delavec naj szv. Jozsefa pred ocsmi derzsi. Naj sze od njega vcsi delo lübiti i szvoja opravila kak more poszvetiti. Iz roda David krala sze je narodo szv. Jozsef, ali záto ga je ne bilo szram delati. Bozsega Szina hraniteo je bio, i itak je ne csakao od Njega, ka bi csüde csinio i tak szv. drüzsini vszakdanésnji krüh pripravlao. Delao je szv. Jozsef. Gda sze je on narodo, je Davida rod zse na szíromasztvo prisao i itak je ne mrmrao zavolo szíromasztva ; nego podvergao sze je bozsoj voli ino je lübo szvoje szíromasztvo i delo. I tak je delo pod njegovimi rokami molitev posztalo : ár je v Goszpodnovom iméni i lübéznoszti opravo. To je djálo szv. Jozsefa oprvim za pravicsnoga : szpunjavanje bozse vole, lübvav szvojega szíromastva i molitveno delo.

Tüdi zatoga volo je pravicsen bio szv. Jozsef pred Bogom, ár je csiszto zsivo, kak je liliomszki cvet csiszti. Malo jih bilo v sztárom testamenti, ki szo velicsansztvo csisztoese vteli i vdüsi poznali. Bozsa miloscsa je szv. Jozsefa tüdi na to gledocs navcsila. Divisko-csiszto zsvljenje je pelo on. I tédve jákoszti : delo i csiszto zsvljenje szo njega vrednoga szkázale na to, ka ga je Goszpod za mozsa bl. Devica Marije odébrao. On, ki de szkrb noszo na szv. drüzsino, more lübiti delo, ka tisztim vszakdanésnji krüh pripravi, stere Goszpod na njegovo szkrb zanása. Ki de mozs bl. Devica Marije, more csiszto zsveti i lübiti csisztoesco ; on naj vreden bode, csi scsé k Bozsemi Szini sztopítí, ki je nájveksa csisztoesa, i k Bozsoj Materi, stera je najszvetesa Devica.

Ka pa lübéznoszt je ne bila popolna i vera né zsiva

v-szrci szv. Jozsefa? Z-gorécsov lübéznosztjov sze je szkrbio za szv. drúzsinu, delao je, trúdo sze je za Goszpodna Jezusa i Marijo. Od angela je prijao recsi: „Jozsef, Davidov szin, ne boj sze k szebi vzéti Marijo szvojo zseno, ar ka je vnjej rojeno, je od szv. Dúha.“ Iz zsive vere je

Szv. Jozsef hranitel Jezusov,

znao teda, ka njegova zseno szv. Dúha zarocsnica i Mati Bozsa bode. Iz zsive vere je szpoznao v bethehemszkom deteli i v nazarenszkom mladénci Szina Bozsega. „Kak blazsen je — právi szv. Bernard — ka je on Jezusa Kristusa vido, njega poszlúsao, lehko ga kszrci ztiszno,

zsnjim pogucsávae, goriszprávlao i po njem globoke szkrivnoszti szpoznao, stere szo pred ocsmi szveta zakrite“.

Toga pravicsnoga mozsa je Goszpod Bog na viszoko velicsansztvo pozvae i velike vövzetnoszti me je dao.

Njegovo velicsansztvo szv. pizsmo na kratki oznanüje, kda Maria njega za szvojega mozsa imentüje. Ka je to: Marije mozs biti? Telko znamenüje, kak glava szv. družsine biti; ovak: ocsinszko oblaszt imeti nad Bozsov Materjöv i Szinom Bozsim; telko dene, liki Ocsé Bogá ocsinszke oblászti tálnik posztati. Telko, kak vékso oblaszt iméti, kak szo ocsáki i proroki meli, i zemelszki krali i caszarje májo. Tak je povisao Goszpod Bog szv. Jozsefa. I na to povisanje je pravicsen i ponizen osztáo; ne sze je med lüdmí za vecs stimáo, ne je zakrivo szvojo szíromastvo, ne sze je od dela nazaj drzsáo.

Ne je iszkaó caszštejnje. Zátó ga je Goszpod Bog v sze bole povelicsáo. Szv. Mati Cérkev ga je nepresztanoma casztila, verniki szo sze zmirom k njemi preporácsali. Blazsenoga szpomina IX. Pius papa szo ga pa za patrona cele szv. Matere Cérkvi posztavili. I tak szo té papa szv. Mater Cérkev pod szv. Jozsefa obranbo zrocšili. Naj namrecs tak bráni szv. Mater Cérkev, to veliko družsino Goszpodna Boga, kak je ednok na zemli brano nazarenszko szv. družsino. Z tem szo papa na veliko pomocs szv. Jozsefa pokázali i vernike goripozvali: Ite k Jozsefi. Vkaksojkoli nevoli szte, obrnite sze k Jozsefi; za Marijínov je njegova pomocs najmocsnejša; njegova gorecsna lübéznoszť vasz/nezapüszti; ite k Jozsefi, po njem miloscse najdete pred Goszpodnim Bogom.

Nego naj vidimo tüdi zgodbe zšivlejnja toga velkoga Szvéca, koga je szvet tak za prosztoga meo, ki je tak velicsaszti pred Bogom. Kak nam szv. prizsmo naznanje dáva, szv. Jozsef je z Davidovoga roda bio. Zagvüšno je v Nazarethi zšivo i 10—12 let je sztaresi bio, kak bl. Dev. Maria. Kak pobožno zrocšilo drzši, Goszpod Bog je zcsüdov naznanje dao, naj on bode mozs Marije. Kak szv. German píse, oni mladénci iz roda krala Davidovoga, ki szo szí bl. Dev. Marijo scseli zarocšiti, szo edno vekico neszli vhiszo Bozso, i steroga vekica bode obcvela. on bode Marijin mozs. Szv. Jozsefa veka je obcvetela i

tak je on Marijin mozs posztano. Zalogava volo malajo szv. Jozsefa vrokaj z-ednov obcvelenov vekicov; ka tūdi njegovo kak liliom csiszto zsvilejnje znamenūje, to namrecs, ka je on pred zsenitvov i po zsenitvi bl. Div. Marije szvojo csisztoesco sztanovitno obdrzsao.

Z szv. pizma znāmo, ka je njega angelszka prikazen navcsila, ka je Maria Mati Bozsa i njē Szin Zvelicsar szveta. Z Marijov vred je v Bethlehem so, naj bi sze po caszarszkoj zapovedi (ār to je bilo Davida meszto) gorsz-piszati dao. Za oszem dni po rojsztvi je on dao bozsemi deteti imē, za 40 dni je pā on so szdetetom i Mariov v jeruzsalemszko cerkev, gde szta notriprikāzala aldov sziomakov, eden par grlic ali dva golobicsa. On je bio, ki je pred preganjanjem Herodesa z detetom v Egyptom pobegno ino zātajajocsim szrczom na nyidva v pregoni szkerb noszo. Po szmrti Herodesa sze je nazaj povrno ino je znovics v Bethlehemi csteo prebivati ali Goszpod njemi je naznanje dao, naj v Nazareth ide, i tū je zsvivo z szv. drūzsinov zogotovo do szvoje szmrti. Kak je bila zapoved, od leta do leta je na szvétke v Jeruzsalem so. Da je pa Jezus 12 let sztar bio, je tūdi on so z Jozsefom i bl. Dev. Marijov gori v Jeruzsalem. Tū ga je doszegnila najvėksa zsaloszt v szvojem zsitki; brez szvoje falinge je zgūbo Bozse dete, stero je zaosztalo v hizsi nebeszkoga Ocsé, gda szo po szvetki sztarisje nazaj v Nazareth sli. Z zsalosztuim szrczom ga je iszkao med rodbinov i v Jeruzsalemi, dokecs ga je na trėtji dēn v jeruzsalemszkoj cėrkvi. ne gori najso. Od toga mao ga szv. pizmo vecs ne szpomina. Kak teszar je zsvivo v Nazarethi pred lūdmi proszto. Mro je prle, kak je Jezus szvoje delo zacсно. Zagotovo je v Jezusa i Marije nārocsaj mro, kak blazseni mirajo. Po pobožsnon zrocsili je vdolini Josafat pokopan. Nyegvo caszštenje sze je vcsaszi razsirilo v szv. Materi cėrkvi. Szv. Jozsefa szvétek sze zse v. 4. sztoletji najde pri egyptomszkih szamosztancah. Osztanki telovni szo od njega ne osztali. Na Italiānszkom v Perugii eden persztanek csasztiyo, stero ga pobožsno zrocsilo za zarocsniprsztanek szv. Jozsefa derzsi.

To je kratek popis zsvilenja szv. Jozsefa, toga vōrnoga i csednoga szlūzsbenika, koga je nas Zvelicsiteo za

glavo szv. drűzsine posztavo, naj na szv. Mater szkrb noszi, njemi pa hranitel bode, i tak naj delnik posztane njegovih milosztivnih nakanenj. H—H.

Rednikov odgovor.

Kocet Stefan Dolnja-Lajnicka. Za posto vam nikaj ne trebe platiti. Bog pláti na naso szíromasko cérkev pszzlanom dári.

Farkas Ivan Sobadisce. Edno korono na naso cérkev poszlano szem vroke dobo. Povrni vam jo Szree Jezusovo.

Kostric Martin Zsizski. Vizsino i duzsino krizsa mi naznanite, ka sze rok i celoga tela mera pripravno naredi. Dobro nakanenje je to i szmileni Jezus vam je poplácsa. Ali jezero-jezérkrát vekso plácsó bi vu nebi dobili, csi bí na krizs odlocsene peneze na oltar darűvali. Na krizsi bo szamo podoba Jezusova vizsila, v oltári pa on szám zshiv i nemrtelem prebiva. Stero je vecs?

Rozsam po prek v vszeh farah. Rozsa má trnje. Sze vi tűdi zatajite od szveckih, krcsmenih veszelic? Rozsa lepo cveté i dísi ali száda ne prineszé, naj je te zse beli, ali rudecsi, ali zsuti, ali zeleni scsipek. Vasa pobožsnoszt tűdi dísi? Ali morebit szád noszite i neduzsne ne szte vecs? Znete káksi szád má scsipek? Csrvá. I csi zcsrvivi, tá ga vrzsemo i escse plűnemo pa právimo: pfuj.

Dári na szebesesanszko cerkev.

Cserenszovszka fara.

Z Zsizskov:		Virág Martin	50	Dorencséc Magda	20
		Horvát Stevan	50	Kocet Stevan	20
	K f.	Csurics Ivan	1	Nerad Magda	20
Skergét Treza	20	Cigan Jozsef	1 40	Balazsic Julia	1
Zsizsek Kata	40	Zsálíg Mihál	2 40	Krampaes Geta	1
Sráfar Ana	20	Golob Eva	10	Tkálec Ana	1
Ritlop Kata	10	Zsizsek Stevan	60	Tkálec Ana	40
Horvát Treza	20	Zver Martin	1	Horvát Kata	1
Jerebie Kata	10	Spilák Matjas	2	Sztanko Martin	2
Skáfar Ana	40	Csurics Jozsef	1	Sztanko Maria	2
Sömen Bára	1	Horvát Matjas	40	Szoboesan János	1
Zsálíg Ana	40	Tibaot Mihál	20	Zsálíg Ana	1
Grúskovnják Maria	20	Ritlop Stevan	40	Bogdan Maria	40
Zsálíg Ana	30	Grúskovnják Stev.	1	Balazsic Treza	1
Zver Martin	50	Horvát Matjas	30	Hozjan Ivan	1
Zserdin Jozsef	50	Farkas Mica	30	Kocet Bára	20
Csurics Ana	10	Csurics András	80	Zadravec Jozsef	40
Prsa Stevan	40	Skáfar Matjas	2	Zadravec Ana	40
Skáfar Ana	1	Trájbar Magda	40	Nemesics Roza	40
Zsizsek Martin	2	Lipics Kata	20	Szarjas Peter	60
Kostric Martin	3	Vkúp	47 70	Kolarics Mihál	1
Cigan Jozsef	40			Kostric Kata	10
Prsa Stevan	40			Kovács Jozsef	20
Kozlar Jozsef	20			Kovács Maria	14
Cigan Matjas	20	Rosz Magdalena	1	Pozderec Kata	20
Majes Anton	40	Szarjas Maria	20	Hozjan Maria	1
Csurics Ivan	60	Horvát Matjas	2	Vogrincec Geta	1
Skáfar Ivan	20	Zver Stevan	1	Legón Mihál	20
Kostric Jozsef	40	Horvát Jozsef	1	Hozjan Maria	20
Zsálíg Jozsef	40	Szoboesan Maria	1	Hanc Maria	10
Puhan Treza	20	Kocet Kata	40	Peteréc Jozsef	40
Csurics Jozsef	40	Kolarics Ivan	20	Nezsics Maria	20
Horvát János	2	Kolarics Martin	1	Zserdin Treza	20
Horvát Martin	40	Kolarics Maria	1	Jörkis Ferenc	1
Kolarics Anton	40	Kolarics Treza	1	Cvetko Kata	40
Filip Martin	20	Kocet Treza	30	Sztanko Maria	20
Zsizsek Martin	1 20	Zadravec Ana	25	Lebar Kata	20
Krámar Martin	20	Forjan Geta	25	Kotnjek Kata	1
Fotivec Stevan	20	Horvát Magda	1	Szarjas Kata	20
Zsizsek Kata	40	Vuesko Orsa	20	Hozjan Jozsef	1
Szarjas Bára	40	Hozjan Maria	1	Kolenko Ivan	40
Prsa Martin	50	Horvát Martin	1	Kolenko Maria	1
Vuk Matjas	50	Vogrincec Kata	1	Tkálec Treza	1
Sztanko Ivan	50	Horvát Stevan	2	Horvát Marko	30

Z Trnja:

	K	l.	Skátar Maria	40	Orlai Imrija dovica	2
Dorenesec Magda	40		Bagár Maria	40	Horvát Martin	1
Dorenesec Kata	10		Horvát Maria	40	Szalai Ivan	1
Szoboecsan Maria	20		Kresmár Maria	10	Kolár Ivan	1
Nemee Geta	80		Halász Kata	10	Kelenc Ivan	40
Szarjas Maria	20		Szalai Verona	30	Kelenc Peter	20
Horvát Treza	20		Horvát Roza	04	Hozjan Verona	60
Zsoldos Stevan	20		Matjaséc Kata	1	Horvát Magda	20
Zsoldos Ana	20		Godina Ana	1	Horvát Pavel	1
Pétek Treza	20		Matjasec Stevana		Tompa Geta	1
Horvát Treza	20		dovica	2	Szmodis Stevan	40
Hanè Maria	20		Markoja János	20	Rezsonja Maria	20
Copot András	20		Csurics Martin	20	Püeko Maria	20
Szoboecsan Treza	30		Zsunics Ána	20	Halász Jozsef	1
Horvát Jozsef	30		Szabó Marijanka	1	Halász Maria	20
Horvát Magda	70		Tibaot Marijanka	2	Cigan Orsa	40
Bohnéc Jozsef	40		Kolenko Ána	40	Cigan András	40
Zsizsek Maria	30		Horvát János	6	Legin Bara	20
Hozjan Ivan	1		Markoja Kata	20	Hozjan Martin	20
Csurics Jozsef	80		Zver Kata	20	Horvát Stevan	2 40
Mátaj Aga	20		Szalai Ána	1	Kolenko Geta	40
Szoboecsan Maria	20		Pleh Ána	20	Zsunics Ivan	1
Kocet Maria	20		Tompa Bára	20	Szalai Jozsef	50
Krampacs Martin	1		Kovacs Matjas	2	Golinar Lovrene	30
Prsa Anton	1		Törnár Marko	20	Zsizsek Verona	50
Hozjan Bára	80		Markoja Mihál	60	Kozic Ferenc	1
Trojieski romari	1 20		Gábor Jozsef	20	Kolenko Kata	20
Horvát Jozsef	1		Hozjan Ivan	30	Pleh Kata	1
Vincsec Jozsef	40		Krampacs Jozsef	20	Gábor Orsa	10
Sümén Verona	40		Kavas Manku	40	Rozsman Zsúzsza	1
Horvát Ana	20		Hozjan Matjas	1	Francek Orsa	30
	Vküp	57 14	Kavas Balázs	50	Francek Jozsef	20
			Horvát Ivan	1	Nerad Maria	40
			Tomec Jürj	1		Vküp 49 44
Z Cserenszovec.			Cigan Ivan	40		
Kavas Maria	60		Ritosz Peter	80		

Lübleni darovniki i nabiralci! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szveti miloseso, na ovom pa diko nebeszko.

Klekl Jozsef
plebanos.

